

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי מאמר דמדעתה										ז		◇
בין היא ובין אביה	וקתני:									ז		◇
התם במאמר דבעל כרחיה, ורבי היא										!		◇
העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה, רבי אומר: קנה	דתניא: [רבי]									!		◇
לא קנה.	הכמים:									!	◆	◇
מאי טעמיה דרבי?										^		◇
גמר מביאה דיבמה, מה ביאה דיבמה בעל כרחיה, אף הכא נמי בע"כ	[רבי]									!		◇
ילפינן מקידושין, מה קידושין דמדעתה, אף - ה"נ דמדעתה.	ורבנן סברי:											◇
במאי קמיפלגי?										^		◇
מילי דיבמה מיבמה הוה ליה למילף	רבי סבר:									!		◇
קידושין מקידושין הוה ליה למילף.	ורבנן סברי:									!		◇
ה"נ מסתברא כדקא מתרץ רבי יוחנן												◇
מה שאין כן בקידושין.	מדקתני סיפא:											◇
אלא נימא תיהוי תיובתא דר"ל										ז		◇
הא מני? רבי יהודה היא	אמר לך ר"ל:									!		◇
אין שתי ידים זוכות כאחת.	דאמר: [רבי יהודה]									!		◇
אי רבי יהודה, מה שאין כן בקידושין, מה שאין כן בגירושין מיבעי ליה										ז		◇
אין ה"נ, איידי דתנא מאמר דמי לקידושין, תנא נמי מה שאין כן בקידושין.										!		◇
ורבי יהודה, מאי שנא מאמר?										ז		◇
הואיל וזקוקה ועומדת.										!		◇
השתא דאתית להכי, ר' יוחנן נמי לא תיקשי לך מעיקרא, שאני מאמר, הואיל וזקוקה ועומדת.												◇
האיש מקדש את בתו כשהיא נערה, בו ובשלוחא	תנן:										ז	◇
בו ובשלוחו אין, בה ובשלוחה לא											ז	◇
תיובתא דר"ל											ז	◇
הא נמי רבי יהודה היא.	אמר לך ר"ל:									!		◇
ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה?										ז		◇
האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו התקדשי לי בזו	והקתני סיפא:										ז	◇
מאן תנא התקדשי התקדשי?	ואמרינן:									^	ז	◇
ר"ש היא	ואמר רבה:									!	ז	◇
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד	דאמר: [רבי שמעון]									!	ז	◇
וכי תימא כולה ר' יהודה, ובפרטי סבר לה כר"ש										!		◇
ומי סבר לה?										ז		◇
זה הכלל: כלל - אינו חייב אלא אחת, פרט - חייב על כל אחת ואחת, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]									ז	◆	◇
שבועה לא לך לא לך לא לך - חייב על כל אחת ואחת	רבי יהודה:									ז	◆	◇
לא לך לא לך לא לך ולא לך שבועה - חייב על כל אחת ואחת	רבי אליעזר:									ז	◆	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא- <u>key</u> :	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם אינו חייב - עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד	רבי שמעון:	◊										
אלא כולה ר' שמעון היא, ובשליחות סבר לה כרבי יהודה.		◊										
ר' אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא, אמר ליה: מאי אמור האי דנא בי מדרשא?									○			
אף אנא לא עייל, ר' אבין הוא דעייל	אמר ליה: [רבי זירא]								○			
חברותא כולה כר' יוחנן, וצווה ריש לקיש כי כרוכיא (דברים כד) ויצאה והיתה, וליכא דאשגח ביה.	ואמר: [רבי אבין]								○			◊
רבי אבין בר סמכא הוא?	אמר ליה: [רבי אסי]								◊			
אין, כמין ימא לטיגני הוא.	אמר ליה: [רבי זירא]								!			
אנא לא רבי אבין ברבי חייא ולא רבי אבין בר כהנא, אלא רבי אבין סתם.	רב נחמן בר יצחק:											◊
למאי נפקא מינה?									◊			
למירמא דידיה אדידיה.									!			◊
נערה, מהו שתעשה שליח לקבל גיטה מיד בעלה? כיד אביה דמיא, או כחצר אביה דמיא? כיד אביה דמיא, מהו אביה משוי שליח אף היא נמי משוי שליח, או דילמא כחצר אביה דמיא, ועד דמטיא גיטא לידה לא מיגרשה?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											◊
ומי מספקא ליה לרבא הא?												מד:
כתב גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט ניעור - אינו גט	והאמר רבא:											◊
ניעור אמאי אינו גט? דהויה לה חצר משתמרת שלא לדעתה, ואי ס"ד כחצר אביה דמיא, כי מטא גיטה לידה נמי לא תיגרש, דהויה לה חצר המשתמרת שלא לדעת אביה												מד:
אלא, לעולם פשיטא ליה דכי יד אביה דמיא, והכי קמיבעיא ליה: מי אלימא כיד אביה לשויה איהי שליח או לא?	[רבא מרב נחמן]											◊
אין עושה שליח.	א"ל: [רב נחמן]											◊
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שייגיע גט לידה	איתיביה:											◊
הא נערה - ה"ז גט												מד:
הכא במאי עסקינן - בשאין לה אב.												◊
אם אמר אביה צא וקבל גט לבתי, אם רצה בעל לחזור בו - לא יחזור	הא מדקתני סיפא:											◊
מכלל, דרישא בדיש לה אב עסקינן												מד:
חסורי מחסרה והכי קתני: קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שייגיע גט לידה, הא נערה - ה"ז גט במה דברים אמורים - כשאין לה אב, אבל יש לה אב, ואמר אביה צא וקבל לבתי גיטה, ורוצה בעל לחזור - לא יחזור.												◊
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר שמואל: צריכה גט וצריכה מיאון.	איתמר: [שמואל]											◊
דברים בגו, אם גט למה מיאון? אם מיאון למה גט?	קרנא:											◊
הא מר עוקבא ובי דיניה בכפרי.	אמרו ליה:											מד:
אפכוה, שדרוה לקמיה דרב												◊
האלהים צריכה גט וצריכה מיאון, וחסי ליה לזרעיה דאבא בר אבא דנימא הכי.	אמר להו: [רב]											◊
וטעמא מאי?												מד:
צריכה גט - שמא נתרצה האב בקידושין, צריכה מיאון - שמא לא נתרצה האב בקידושין, ויאמרו: אין קידושין תופסין באחותה.	רב אחא בריה דרב איקא:											◊
והוא ששדכו.	רב נחמן:											◊
אפילו מיאון אינה צריכה.	עולא:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מ:מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מע"ג דשידכו?											♣	מד:
מאן דמתני הא לא מתני הא.											!	מד:
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אפילו מיאון אינה צריכה.	איכא דאמרי, אמר עולא:										■	מד:
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו איילוניות - צרותיהן מותרות	מתיב רב כהנא:										♣	מד:
דקדשה מאן?											^	מד:
אילימא דקדשה אביה											!	מד:
במיאון סגי לה? גט מעליא בעיא											♣	מד:
אלא לאו דקדשה איהי נפשה											!	מד:
וקתני דבעיא מיאון											♣	מד:
כגון שנעשה לה מעשה יתומה בחיי האב.	הוא מוטיב לה, והוא מפרק לה: [רב כהנא]										!	מד:
אין מוכרה לקרובים	מתיב רב המנונא: [ת"ק]										♣	מד:
מוכרה לקרובים	משום ר' אלעזר אמרו:										♣	מד:
שמוכרה אמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	ושוין:										♣	מה:
האי אלמנה היכי דמי											^	מה:
אילימא דקדשה אביה											!	מה:
מי מצי מזבן לה הא אין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות											♣	מה:
אלא לאו דקדיש איהי נפשה											!	מה:
וקא קרי לה אלמנה											♣	מה:
הכא בקדושי יעוד ואלביא דר' יוסי בר' יהודה:	רב עמרם אמר רבי יצחק:										!	מה:
מעות ראשונות לאו לקדושין ניתנו	דאמר: ר' יוסי בר' יהודה										!	מה:
מת ונפלה לפני אחיו ליבום אמר רב הונא אמר רב ממאנת למאמרו ואינה ממאנת לזיקתו, כיצד:	אתמר: [רב הונא אמר רב]										■	מה:
עשה בה מאמר צריכה גט וצריכה חליצה וצריכה מיאון											■	מה:
צריכה גט שמא נתרצה האב בקדושי שני											■	מה:
צריכה חליצה שמא נתרצה האב בקדושי ראשון											■	מה:
צריכה מיאון שמא לא נתרצה האב לא בקדושי ראשון ולא בקדושי שני ויאמרו אין קדושין תופסין באחותה											■	מה:
לא עשה בה מאמר אינה צריכה אלא חליצה בלבד, מאי אמרת שמא יאמרו אין קדושין תופסין באחותה, הכל יודעים אחות חלוצה דרבנן											■	מה:
אחות גרושה מדאורייתא אחות חלוצה מדברי סופרים	דאמר ריש לקיש כאן שנה רבי:										■	מה:
הנהו בי תרי דהוו קא שתי חמרא תותי ציפי בבבל שקל חד מינייהו כסא דחמרא ירב ליה לחבריה אמר מיקדשא לי ברתוך לברי											○	מה:
אפילו למאן דאמר חיישינן שמא נתרצה האב שמא נתרצה הבן לא אמרינן.	רבינא:										■	מה:
ודילמא שליח שויה	רבנן לרבינא:										♣	מה:
לא חציף איניש לשווי לאבוה שליח.											!	מה:
ודילמא ארצווי ארציה קמיה											♣	מה:
בפירוש אמר מר, דלא סבר להא דרב ושמואל.	אמר ליה רבה בר שימי:										!	מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההוא גברא דקדיש בכישא דירקא בשוקא												◊
אפילו למאן דאמר חוששין שמא נתרצה האב, הני מילי דרך כבוד, אבל דרך בזיון לא.	רבינא:											◊
בזיון דמאי? אי בזיון דירקא, אי בזיון דשוקא?	רב אחא מדיפתי לרבינא:										^	◊
נפקא מינה?											ז	
דקדיש בכספא בשוקא, או בכישא דירקא בביתא											!	◊
מאי?											^	
אידי ואידי דרך בזיון הוא.	א"ל: [רבינא]										!	◊
ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה, כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה, אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה												◊
כתיב: (צפניה ג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב.	אביי:											◊
חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה.	רבא:											◊
מאי בנייהו?											ז	
איכא בנייהו, דלא טרח.											!	◊
נתקדשה לדעת אביה, והלך אביה למדינת הים ועמדה ונישאת, אמר רב: אוכלת בתרומה עד שיבא אביה וימחה	[רב]											◊
אינה אוכלת, שמא יבוא אביה וימחה, ונמצאת זרה אוכלת בתרומה למפרע.	רב אסי:											◊
הוה עובדא, וחש לה רב להא דרב אסי.												◊
ומודה רב, שאם מתה אינו יורשה, אוקי ממונא בחזקת מריה.	רב שמואל בר רב יצחק:											◊
נתקדשה לדעת וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אינה אוכלת	[רב הונא]											◊
אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:											◊
אינה אוכלת, ואפ"ל לרב דאמר אוכלת, התם הוא דלא איתיה לאב, אבל הכא דאיתיה לאב, האי דאישתיק - מירתח רתח.	רב הונא:											◊
אוכלת, ואפ"ל לרב אסי דאמר אינה אוכלת, התם הוא דשמא יבוא אביה וימחה, אבל הכא מדשתיק - איתנחווי איתנחא ליה.	רב ירמיה בר אבא:											◊
נתקדשה שלא לדעת אביה וניסת שלא לדעת, ואביה כאן, רב הונא אמר: אוכלת	[רב הונא]											◊
אינה אוכלת.	רב ירמיה בר אבא:											◊
הא דרב הונא - (משלי י) כחומץ לשנים וכעשן לעינים, השתא ומה התם דקידושי דאורייתא, אמרת לא אכלה, הכא לא כל שכן, נראין דברי תלמיד.	עולא:										ז	◊
מאי טעמא דרב הונא? הואיל ונעשה בה מעשה יתומה בחיי האב.	רבא:										!	◊
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, אמר רב: בין היא ובין אביה יכולין לעכב	איתמר: [רב]											◊
אביה ולא היא.	רב אסי:											◊
(שמות כב) אם מאן ימאן אביה - אין לי אלא אביה, היא עצמה מניין? ת"ל: אם מאן ימאן, מ"מ	איתיביה רב הונא לרב אסי, ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי:											◊
לא תיזלו בתר איפכא, יכול לשנויי לכו: כגון שפיתה שלא לשום אישות.	אמר להו רב:										!	◊
פיתה שלא לשום אישות קרא בעי?											ז	
לומר, שמשלם קנס כמפותה.	ר"נ בר יצחק:										!	◊
(שמות כב) מהר ימהרנה לו לאשה - שצריכה הימנו קידושין	א"ל רב יוסף: אי הכי, היינו דתנינא:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ואם פיתה לשום אישות, קידושין למה לי?														מ.ו.
צריכה קידושין לדעת אביה.	א"ל אביי:													מ.ו.
האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו התקדשי לי בזו, אם יש באחת מהן שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת														מ.ו.
בזו ובזו ובזו, אם יש שוה פרוטה בכלן - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת.														מ.ו.
היתה אוכלת ראשונה ראשונה - אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה.														מ.ו.
מאן תנא התקדשי התקדשי?														מ.ו.
ר"ש היא	רבה:													מ.ו.
עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד.	דאמר: [רבי שמעון]													מ.ו.
בזו ובזו ובזו, אם יש בכלן ש"פ כו'.														מ.ו.
אהייא?														מ.ו.
אילימא ארישא														מ.ו.
מאי איריא אוכלת? אפי' מנחת נמי, דהא התקדשי לי בזו קאמר														מ.ו.
אלא אסיפא.														מ.ו.
ואפילו בקמייתא? והא מלוה היא														מ.ו.
הרי שלחן והרי בשר והרי סכין, ואין לנו פה לאכול.	רבי יוחנן:													מ.ו.
לעולם ארישא, ולא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא מנחת, דאי איכא שוה פרוטה אין, אי לא לא, אבל אוכלת, הואיל ומיקרבא הנייתה - אימא גמרה ומקניא נפשה, קמ"ל.	רב ושמואל אמרי תרוייהו:													מ.ו.
לעולם אסיפא, ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה? עד שיהא באחרונה שוה פרוטה.	רבי אמי:													מ.ו.
שמע מינה מדרבי אמי תלת: שמע מינה המקדש במלוה - אינה מקודשת, ושמע מינה המקדש במלוה ופרוטה - דעתה אפרוטה, ושמע מינה מעות בעלמא חוורים	רבא:													מ.ו.
המקדש אחותו רב אמר מעות חוורים	אתמר: [רב]													מ.ו.
מעות מתנה	שמואל:													מ.ו.
רב אמר מעות חוורים אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם פקדון	[רב]													מ.ו.
ונימא לה לשם פקדון														מ.ו.
סבר לא מקבלה														מ.ו.
ושמואל אמר מעות מתנה אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשם מתנה	[שמואל]													מ.ו.
ונימא לה לשם מתנה														מ.ו.
סבר כסיפא לה מילתא														מ.ו.
המפריש חלתו קמה אינו חלה וגזל ביד כהן	מתניב רבינא:													מ.ו.
ואמאי גזל ביד כהן נימא יודע אדם שאין מפרישים חלה קמה ונתן לשם מתנה														מ.ו.
שאני התם דנפק חורבה מינה, זימנין דאית ליה לכהן פחות מחמש רבעים קמה והאי אליש ליה בהדי הדדי וקסבר נתקנה עיסתו ואתי למיכלה בטיבלה														מ.ו.
והאמרת יודע אדם שאין מפרישים חלה קמה														מ.ו.
יודע ואינו יודע, יודע שאין מפרישים חלה קמה ואינו יודע דסבר טעמייהו מאי משום טירחא דכהן וטירחא דכהן אחילתיה														מ.ו.
ותיהוי תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ממקום אחר														מ.ו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מן הנקוב על שאינו נקוב תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשר ממקום אחר	מי לא תנן:											◇
בתרי מני צאית בחד מנא לא צאית												◇
ואיבעית אימא לעולם כהן מיצת ציית וקסבר בעל הבית נתקנה עיסתו ואתי למיכל בטיבלא												◇
והאמרת יודע אדם שאין מפרישים חלה קמה												ז
יודע ואינו יודע, יודע שאין מפרישים חלה קמה ואינו יודע דסבר טעמייהו מאי משום טירחא דכהן טירחא דכהן קבלה עליה												◇
ותיהוי תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ממקום אחר												ז
מן הנקוב על שאינו נקוב תרומה אחר ויחזור ויתרום	מי לא תנן:											◇
הא אוקימנא בתרי מני צאית בחד מנא לא צאית												◇
התורם קישות ונמצא מרה אבטיח ונמצאת סרוח תרומה ויחזור ויתרום	והתנן: [חכמים]											◇
שאני התם דמדאורייתא תרומה מעליא היא בדרכי אלעאי												◇
מנין לתורם מן היפה על הטובה שתרומתו תרומה שנאמר ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו, אם אינו קדוש נשיאות חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה	דאמר רבי אלעאי:											■
לא שנו אלא דאמר לה בזו ובזו ובזו, אבל אמר לה באלו - אפילו אוכלת נמי מקודשת, כי קא אכלה - מדנפשה קאכלה.	רבא:											◇
התקדשי לי באלון ברמון ובאגוז, או שאמר לה התקדשי לי באלו, אם יש בכלן שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	תניא כותיה דרבא:											◇
בזו ובזו ובזו, אם יש בכלום שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת												◇
בזו נטלתו ואכלתו בזו נטלתו ואכלתו, ועוד בזו ועוד בזו - אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה.												◇
האי באלון ברמון באגוז היכי דמי?												◇
אילימא דאמר לה או באלון או ברמון או באגוז												■
אם יש בכלן שוה פרוטה מקודשת, והא או קאמר												■
ואלא באלון וברמון ובאגוז												■
היינו בזו ובזו ובזו												■
אלא לאו דאמר לה באלו.												◇
או שאמר לה התקדשי לי באלו	הא מדקתני סיפא:											◇
מכלל דרישא לאו באלו עסקינן												◇
פירושי קא מפרש: התקדשי לי באלון ברמון באגוז כיצד? כגון דאמר לה התקדשי לי באלו												◇
בזו נטלתו ואכלתו, אם יש באחת מהם שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	וקתני סיפא:											■
ואילו רישא לא קא מפליג בין אוכלת למנחת												◇
שמע מינה: כל היכא דאמר לה באלו, כי קא אכלה - מנפשה קא אכלה, שמע מינה.												◇
הניחא למאן דאמר אסיפא קאי, ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה? עד שיהא באחרונה שוה פרוטה, הכי נמי עד שיהא באחרונה שוה פרוטה אלא לרב ושמואל דאמרי תרויהו ארישא קאי, ואוכלת איצטריכא ליה, הכא כללי קחשיב, פרטי לא קא חשיב												◇
הא מני? רבי היא												■
לא שנא כזית ולא שנא כזית וכזית - פרטא הוי.	דאמר: [רבי]											◇
המקדש במלוה - אינה מקודשת, מלוה להוצאה ניתנה.	רב:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נימא כתנאי:													
המקדש במלוה - אינה מקודשת	[ת"ק]												
מקודשת	יש אומרים:												
מאי לאו בהא קמיפלגי:													
מלוה להוצאה ניתנה	דמר סבר: [רב]												
מלוה לאו להוצאה ניתנה.	ומר סבר: [יש אומרים]												
ותסברא?													
ושוים, במכר - שזה קנה	אימא סיפא:												
אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה, במאי קני?													
הונא חברין מוקים לה במילי אוחרי, והכא במאי עסקינן - כגון שאמר לה התקדשי לי במנה, ונמצא מנה חסר דינר	רב נחמן:												
כסיפא לה מילתא למיתבעיה	מר סבר: [רב]												
לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה.	ומר סבר: [יש אומרים]												
התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר - הרי זו מקודשת וישלים	ואלא הא דאמר רבי אלעזר:												
לימא, כתנאי אמרה לשמעתי													
מנה חסר דינר - כסיפא לה מילתא למיתבעיה, מנה חסר תשעים ותשע - לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה.	אמרי:												
האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך, והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד, אם נשתייר הימנו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת, ובמלוה, אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה - מקודשת	מיתבי: [ת"ק]												
מלוה הרי היא כפקדון	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:												
עד כאן לא פליגי, אלא דמר סבר: מלוה אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה, ומר סבר: נשתייר הימנה שוה פרוטה - אין, ואי לא נשתייר הימנה שוה פרוטה - לא, אבל דכולי עלמא מקדש במלוה - מקודשת													
ותסברא הא מתרצתא? הא משבשתא היא. האי פקדון היכי דמי? אי דקביל עליה אחריות, היינו מלוה אי דלא קביל עליה אחריות, אי הכי, אדתני סיפא: ובמלוה, אע"פ שלא נשתייר הימנה שוה פרוטה - מקודשת, ניפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - שלא קבלה עליה אחריות, אבל קבלה עליה אחריות, אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה - מקודשת	רבא:												
אלא תריץ הכי:	[רבא]												
ובמלוה, אע"פ שנשתייר הימנה שוה פרוטה - אינה מקודשת	[ת"ק]												
מלוה הרי היא כפקדון.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:												
במאי קמיפלגי?													
במלוה ברשות בעלים לחזרה והוא הדין לאונסין קמיפלגי	רבה, אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי:												
מלוה ברשות לוח קיימא והוא הדין לאונסים	דמר סבר: [ת"ק]												
מלוה ברשות בעלים קיימא והוא הדין לאונסים	ומר סבר: [רבי מאיר]												
לאונסים - כולי עלמא לא פליגי דברשות לוח קיימי, מאי טעמא? לא גרעא משאלה, מה שאלה הדרה בעינא חייב באונסים, מלוה לא כל שכן, אלא הכא מלוה ברשות בעלים לחזרה איכא בינייהו.	ואמינא להו: [רבה]												
השואל קורדום מחבירו, ביקע בו - קנאו, לא ביקע בו - לא קנאו	ואלא הא דאמר רב הונא:												
לימא, כתנאי אמרה לשמעתי													

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש	Talmud Navigator												
	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט		
לא, עד כאן לא פליגי - אלא במלוה דלא הדרה בעינא, אבל בשאלה דהדרה בעינא, דברי הכל ביקע בו - אין, לא ביקע בו - לא קנאו.										!	◇	מז:	
נימא כתנאי:											⚡	מז:	
התקדשי לי בשטר חוב, או שהיה לו מלוה ביד אחרים והירשה עליהם, ר"מ אומר: מקודשת	[רבי מאיר]										⚡	◇	מז:
אינה מקודשת	הכמים:										⚡	◇	מז:
האי שטר חוב היכי דמי?										^	⚡	מז:	
אילימא שטר חוב דאחרים										!	⚡	מז:	
היינו מלוה ביד אחרים										⚡	⚡	מז:	
אלא לאו שטר חוב דידה										!	⚡	◇	מז:
ובמקדש במלוה קמיפלגי											⚡	◇	מז:
לעולם שטר חוב דאחרים, והכא במלוה בשטר ובמלוה על פה קא מיפלגי.										!	⚡	◇	מז:
במלוה בשטר במאי פליגי?										^	⚡	◇	מז:
בפלוגתא דרבי ורבנן קמיפלגי										!		מז:	
אותיות נקנות במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]									!	⚡	◇	מז:
בין שכתב ולא מסר, בין שמסר ולא כתב - לא קנה עד שיכתוב וימסור	הכמים:									!	⚡	◇	מז:
מר אית ליה דרבי	[יש אומרים]									!	⚡	◇	מז:
ומר לית ליה דרבי.	[רב]									!	⚡	◇	מז:
ואיבעית אימא: דכ"ע לית להו דרבי, והכא בדרב פפא קמיפלגי										!	⚡	◇	מז:
האי מאן דזבין שטרא לחבריה - צריך למיכתב ליה קני לך הוא וכל שעבודיה	דאמר רב פפא:									!	⚡	◇	מז:
מר אית ליה דרב פפא	[רב]									!	⚡	◇	מז:
ומר לית ליה דרב פפא.	[יש אומרים]									!	⚡	◇	מז:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דרב פפא, והכא בדשמואל קמיפלגי										!	⚡	◇	מז:
המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו - מחול, ואפי' יורש מחול	דאמר שמואל:									!	⚡	◇	מח.
דמר אית ליה דשמואל	[רב]									!	⚡	◇	מח.
ומר לית ליה דשמואל.	[יש אומרים]									!	⚡	◇	מח.
ואיבעית אימא: דכ"ע אית להו דשמואל, והכא באשה קמיפלגי										!	⚡	◇	מח.
אשה סמכה דעתה, מימר אמרה: לא שביק ליה לדידי ומחל ליה לאחריני	מר סבר: [יש אומרים]									!	⚡	◇	מח.
אשה נמי לא סמכה דעתה.	ומר סבר: [רב]									!	⚡	◇	מח.
במלוה על פה במאי פליגי?										^	⚡	◇	מח.
בדרב הונא אמר רב										!	⚡	◇	מח.
מנה לי בידך תנהו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה	דאמר רב הונא אמר רב:									!	⚡	◇	מח.
כי קאמר רב - ה"מ בפקדון, אבל מלוה לא	מר סבר: [רב]									!	⚡	◇	מח.
לא שנא מלוה ולא שנא פקדון.	ומר סבר: [יש אומרים]									!	⚡	◇	מח.
נימא כתנאי:											⚡	◇	מח.
התקדשי לי בשטר - ר"מ אומר: אינה מקודשת	[רבי מאיר]										⚡	◇	מח.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מקודשת	רבי אלעזר:									◆	◊	מח.
שמין את הנייר, אם יש בו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	חכמים:									◆	◊	מח.
האי שטר ה"ד?										▲	◊	מח.
אילימא שט"ח דאחרים										!	◊	מח.
קשיא דר"מ אדר"מ										◊	◊	מח.
אלא בשט"ח דידה										!	◊	מח.
ובמקדש במלוה קא מיפלגי										◊	◊	מח.
הכא במאי עסקינן - כגון שקדשה בשטר שאין עליו עדים, ור"מ לטעמיה	רב נחמן בר יצחק:									!	◊	מח.
עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]									◆	◊	מח.
ור' אלעזר לטעמי'										!	◊	מח.
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]									◆	◊	מח.
ורבנן מספקא להו אי כר"מ אי כרבי אלעזר, הלכך שמין את הנייר, אם יש בו שוה פרוטה - מקודשת ואם לאו - אינה מקודשת.	[רבנן]									!	◊	מח.
ואיבעית אימא: כגון שכתבו שלא לשמה, ובדר"ל קמיפלגי										!	◊	מח.
שטר אירוסין שכתבו שלא לשמה, מהו? הויה ליציאה מקשינן, מה יציאה בעינן לשמה אף הויה נמי בעינן לשמה, או דלמא הויות להדדי מקשינן, מה הויה דכסף לא בעינן לשמה, אף הויה דשטר לא בעינן לשמה?	דבעי ריש לקיש:									▲	!	מח.
בתר דבעיא הדר פשטה: (דברים כד) ויצאה והיתה - מקיש הויה ליציאה	[ריש לקיש]									!	!	מח.
מר אית ליה דר"ל	[רב]									◆	!	מח.
ומר לית ליה דר"ל.	[יש אומרים]									◆	!	מח.
ואי בעית אימא: דכ"ע אית להו דר"ל, והכא במאי עסקינן - שכתבו לשמה ושלא מדעתה, ובפלוגתא דרבא ורבינא ורב פפא ורב שרביא קמיפלגי										!	◊	מח.
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבא ורבינא אמרי: מקודשת	דאיתמר: [רבא ורבינא]									◆	!	מח.
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא:									◆	!	מח.
נימא כהני תנאי										◊	◊	מח.
עשה לי שירים נזמים וטבעות ואקדש אני לך, כיון שעשאן - מקודשת, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]									◆	◊	מח.
אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה	חכמים:									◆	◊	מח.
האי ממון ה"ד?										▲	◊	מח.
אילימא אותו ממון										!	◊	מח.
מכלל דת"ק סבר: אפי' אותו ממון נמי לא? אלא במאי (בו) מקדשא?										◊	◊	מח.
אלא לאו בממון אחר										!	◊	מח.
ושמע מינה במקדש במלוה קמיפלגי, וסברי, דכ"ע - ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף והוה מלוה, מאי לאו בהא קמיפלגי:										■	◊	מח.
המקדש במלוה - מקודשת	דמר סבר: [רבי מאיר]									◆	◊	מח.
המקדש במלוה - אינה מקודשת	ומר סבר: [חכמים]									◆	◊	מח.
לא, דכולי עלמא - מקדש במלוה אינה מקודשת, והכא בישנה לשכירות מתחלה ועד סוף קמיפלגי										!	◊	מח.
אינה לשכירות אלא בסוף	מר סבר: [רבי מאיר]									◆	!	מח.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה- !</p>
--	--

קידושין-האישי מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף.	ומר סבר: [חכמים]									!	◆	◇
ואיבעית אימא: דכ"ע - ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, ומקדש במלוה אינה מקודשת, והכא באומן קונה בשבח כלי קמיפלגי:										!		◇
אומן קונה בשבח כלי	מר סבר: [רבי מאיר]									!	◆	◇
אין אומן קונה בשבח כלי.	ומר סבר: [חכמים]									!	◆	◇
ואי בעית אימא: דכ"ע - אין אומן קונה בשבח כלי, וישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, ומקדש במלוה אינה מקודשת, והכא במאי עסקינן - כגון שהוסיף לה נופך משלו										!		◇
מלוה ופרוטה - דעתיה אפרוטה	מר סבר: [רבי מאיר]									!	◆	◇
דעתיה אמלוה.	ומר סבר: [חכמים]									!	◆	◇
ובפלוגתא דהני תנאי:											■	◇
בשכר שעשיתי עמך - אינה מקודשת, בשכר שאעשה עמך - מקודשת	דתניא: [ת"ק]										■	◇
בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, וכל שכן בשכר שעשיתי עמך	רבי נתן:										■	◇
באמת אמרו: בין בשכר שעשיתי, בין בשכר שאעשה עמך - אינה מקודשת, ואם הוסיף לה נופך משלו - מקודשת	רבי יהודה הנשיא:										■	◇
בין ת"ק לרבי נתן איכא בינייהו שכירות											■	◇
בין רבי נתן לר' יהודה הנשיא איכא בינייהו מלוה ופרוטה:											■	◇
מלוה ופרוטה - דעתיה אמלוה	מר סבר: [רבי נתן]										■	◇
דעתיה אפרוטה.	ומר סבר: [רבי יהודה הנשיא]										■	◇
התקדשי לי בכוס זה של יין ונמצא של דבש, של דבש ונמצא של יין, בדינר זה של כסף ונמצא של זהב, של זהב ונמצא של כסף, על מנת שאני עשיר ונמצא עני, עני ונמצא עשיר - אינה מקודשת	[ת"ק]										■	◇
אם הטעה לשבח - מקודשת.	ר"ש:										■	◇
התקדשי לי בכוס זה - תני חדא: בו ובמה שבתוכו	ת"ר: [תני חדא]										■	◇
בו ולא במה שבתוכו	ותניא אידך:										■	◇
במה שבתוכו ולא בן	ותניא אידך:										■	◇
ולא קשיא: הא במיא, הא בחמרא, הא בציהרא.											!	◇
אם הטעה לשבח - הרי זו מקודשת.	[ר"ש]										■	◇
ולית ליה לר"ש:											■	◇
יין ונמצא חומץ, חומץ ונמצא יין - שניהם יכולין לחזור בהם	[תנן]										■	◇
אלמא, איכא דניחא ליה בחלא ואיכא דניחא ליה בחמרא, הכא נמי, איכא ניהא ליה בכספא ולא ניהא ליה בדהבא											■	◇
אשכחתיא לאביי דיתיב וקמסבר ליה לבריה: הכא במאי עסקינן - כגון שאמר לשלוחו הלויני דינר של כסף ולך וקדש לי אשה פלונית, והלך והלוה של זהב	רב שימי בר אשי:										!	◇
קפידא	מר סבר: [ת"ק]										!	◇
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [ר"ש]										!	◇
אי הכי התקדשי לי, התקדשי לו מיבעי ליה הטעה לשבח, הטעהו לשבח מיבעי ליה נמצא, מעיקרא נמי דוהב הוה											!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכא במאי עסקינן - כגון שאמרה היא לשלוחה צא וקבל לי קדושי מפלוני שאמר לי התקדשי לי בדינר של כסף, והלך ונתן לו דינר של זהב ומנו? ר' חייא בר אבין:	מר סבר: [ת"ק]											!	◇	מח:
קפידא	ומר סבר: [ר"ש]											!	◇	מח:
מראה מקום היא לו												!		מח:
ומאי נמצא? דקא צייר בבליא.												!		מח:
ר"ש ורשב"ג ור"א, כולהו סבירא להו מראה מקום הוא לו.	אביי:												!	מח:
ר"ש												^		מח:
הא דאמרן.												!		מח:
רשב"ג												^		מח:
גט פשוט - עדיו מתוכו, מקושר - עדיו מאחוריו פשוט שכתבו עדיו מאחוריו, ומקושר שכתבו עדיו מתוכו - שניהם פסולים	דתנן: [ת"ק]											!	◇	מש:
מקושר שכתבו עדיו מתוכו - כשר, שיכול לעשותו פשוט	ר' חנינא בן גמליאל:											!	◇	מש:
הכל כמנהג המדינה	רבן שמעון בן גמליאל											!	◇	מש:
והוינן בה, ותנא קמא לית ליה מנהג המדינה?												!		מש:
באתרא דנהיגי בפשוט ועבד ליה מקושר, א"נ באתרא דנהיגי במקושר ועבד ליה פשוט - כולי עלמא לא פליגי דודאי קפידא, כי פליגי - באתרא דנהיגי בין בפשוט בין במקושר, ואמר ליה עביד לי פשוט, ואזל ועבד ליה מקושר	ואמר רב אשי:											!	◇	מש:
קפידא	מר סבר: [ת"ק]											!	◇	מש:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רשב"ג]											!	◇	מש:
ר' אלעזר												^		מש:
האשה שאמרה התקבל לי גיטי ממקום פלוני, וקבל לה גיטה ממקום אחר - פסול	דתנן: [ת"ק]											!	◇	מש:
מכשיר	רבי אלעזר:											!	◇	מש:
מראה מקום היא לו.	אלמא קסבר: [ר"א]											!	◇	מש:
מחלוקת - בשבח ממון, אבל בשבח יוחסין - דברי הכל אינה מקודשת מאי טעמא? מסאנא דרב מרעאי לא בעינא.	עולא:												!	מש:
אם הטעה לשבח יוחסין - אינה מקודשת.	תניא נמי הכי: מודה ר' שמעון:												!	מש:
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:												!	מש:
ע"מ שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין	דקתני:												!	מש:
ולא פליג ר"ש.													!	מש:
ע"מ שיש לי בת או שפחה מגודלת ואין לו, על מנת שאין לו ויש לו	מתקיף לה מר בר רב אשי, אלא דקתני:											!	◇	מש:
דשבח ממון הוא, הכי נמי דלא פליג אלא פליג ברישא וה"ה לסיפא, הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא												!		מש:
הכי השתא, התם אידי ואידי דשבח ממון, פליג ברישא והוא הדין בסיפא, הכא דשבח יוחסין הוא, אם איתא דפליג נתני.												!	◇	מש:
איבעית אימא: הכא נמי שבח יוחסין, מי סברת מאי מגודלת - גדולה ממש? מאי מגודלת - גדלת, דאמרה היא: לא ניהא לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיבבותיי.												!	◇	מש:
על מנת שאני קריינא, כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זו מקודשת	תנו רבנן: [ת"ק]											!	◇	מש:
עד שיקרא ויתרגם.	ר' יהודה:											!	◇	מש:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
יתרגם מדעתיה?														⚡
המתרגם פסוק כצורתו - הרי זה בדאי, והמוסיף עליו - הרי זה מחרף ומגדף	והתניא, ר' יהודה:													⚡
אלא מאי תרגום? תרגום דידן.														!
והני מילי דא"ל קריינא, אבל אמר לה קרא אנא, עד דקרי אורייתא נביאי וכתובי בדיוקא.														■
על מנת שאני שונה - חזקיה אמר: הלכות	[חזקיה]													◆
תורה.	ר' יוחנן:													◆
איזו היא משנה? ר' מאיר אומר: הלכות	מיתבי: [ר' מאיר]													⚡
מדרש	ר' יהודה:													⚡
מאי תורה? מדרש תורה.														!
והני מילי דאמר לה תנינא, אבל אמר לה תנא אנא, עד דתני הילכתא ספרא וספרי ותוספתא.														■
ע"מ שאני תלמיד - אין אומרים כשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא, אלא כל ששואלין אותו בכ"מ דבר אחד בלימודו ואומרו, ואפילו במסכתא דכלה.														■
על מנת שאני חכם - אין אומרים כחכמי יבנה, כר' עקיבא וחביריו, אלא כל ששואלים אותו דבר חכמה בכל מקום ואומרה.														■
על מנת שאני גבור - אין אומרים כאבנר בן נר וכיואב בן צרויה, אלא כל שחביריו מתיראים ממנו מפני גבורתו.														■
על מנת שאני עשיר - אין אומרים כרבי אלעזר בן חרסום וכרבי אלעזר בן עזריה, אלא כל שבני עירו מכבדים אותו מפני עושרו.														■
על מנת שאני צדיק, אפילו רשע גמור - מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו.														■
על מנת שאני רשע, אפילו צדיק גמור - מקודשת, שמא הרהר דבר עבודת כוכבים בדעתו.														■
עשרה קבים ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל, ואחד כל העולם כולו.														■
עשרה קבים יופי ירדו לעולם, תשעה נטלה ירושלים, ואחד כל העולם כולו.														■
עשרה קבים עשירות ירדו לעולם, תשעה נטלו רומיים קדמונים, ואחד כל העולם כולו.														■
י קבים עניות ירדו לעולם, תשעה נטלה בבל, ואחד כל העולם כולו.														■
עשרה קבים גסות ירדו לעולם, תשעה נטלה עילם, ואחד כל העולם כולו.														■
וגסות לבבל לא נחית? והכתיב: (זכריה ה) ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים כנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים, ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את האיפה, ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער														⚡
זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל	וא"ר יוחנן:													⚡
אין, להכא נחית, ואשתרבווי הוא דאשתרבווי להתם.														!
דיקא נמי, דקתני: לבנות לה בית, ש"מ.														■
איני?														⚡
סימן לגסות - עניות	והאמר מר:													⚡
ועניות בבבל הוא דאיכא														⚡
מאי עניות? עניות דתורה, דכתיב: (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה														!
זו עילם, שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד.	וא"ר יוחנן:													!
עשרה קבים גבורה ירדו לעולם, תשעה נטלו פרסיים וכו'.														■
עשרה קבים כנים ירדו לעולם, תשעה נטלה מדי כו'.														■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עשרה קבים כשפים ירדו לעולם, תשעה נטלה מצרים כו'.												◊	מט:
עשרה קבים נגעים ירדו לעולם, ט' נטלו חזירים כו'.												◊	מט:
י' קבים זנות ירדו לעולם, תשעה נטלה ערביא כו'.												◊	מט:
עשרה קבים עזות ירדו לעולם, תשעה נטלה מישן כו'.												◊	מט:
עשרה קבים שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים כו'.												◊	מט:
עשרה קבים שכרות ירדו לעולם, תשעה נטלו כושים כו'.												◊	מט:
עשרה קבים שינה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים, ואחד נטלו כל העולם כולו.												◊	מט:
ע"מ שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין, בן עיר ונמצא בן כרך, בן כרך ונמצא בן עיר, על מנת שביתי קרוב למרחץ ונמצא רחוק, רחוק ונמצא קרוב, על מנת שיש לו בת או שפחה מגודלת ואין לו, או על מנת שאין לו ויש לו, על מנת שאין לו בנים ויש לו, או על מנת שיש לו ואין לו, ובכולם אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש לו, אעפ"כ אינה מקודשת.												◊	מט:
וכן היא שהטעתו.												◊	מט:
ההוא גברא דזבין לנכסיה אדעתא למיסק לארץ ישראל, ובעידנא דזבין לא אמר ולא מידי												◊	מט:
הוי דברים שבלב, ודברים שבלב אינם דברים.	רבא:											◊	מט:
מנא ליה לרבא הא?												◊	מט:
(ויקרא א) יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? תלמוד לומר: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אילימא מהא דתנן:											◊	ג.
ואמאי? הא בלביה לא ניחא ליה אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												◊	ג.
ודילמא שאני התם, דאנן סהדי דניחא ליה בכפרה												◊	ג.
וכן אתה מוצא בגיטין נשים ושחרורי עבדים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אלא מסיפא:											◊	ג.
ואמאי? הא בלביה לא ניחא ליה אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												◊	ג.
ודלמא שאני התם, משום דמצוה לשמוע דברי חכמים												◊	ג.
המקדש את האשה, ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה, לוייה ונמצאת כהנת, ענייה והרי היא עשירה, עשירה והרי היא ענייה - מקודשת, מפני שלא הטעתו	אלא אמר רב יוסף, מהכא:											◊	ג.
ואמאי? הא קאמר כסבור הייתי? אלא משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												◊	ג.
דלמא שאני התם, דלחומרך	אמר ליה אביי:											◊	ג.
בכולם אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש לו, אעפ"כ אינה מקודשת	אלא אמר אביי, מהכא:											◊	ג.
ואמאי? הא קאמרה בלבי היה.												◊	ג.
ודלמא שאני התם, דכיון דאתניה, לאו כל כמינה דעקרא לה לתנאיה												◊	ג.
האומר לשלוחו הבא לי מן החלון או מן הדלוסקמא והביא לו, אע"פ שאמר בעל הבית לא היה לי בלבי אלא על זה, כיון שהביא לו מזה - בעל הבית מעל	אלא אמר רב חייא בר אבין: עובדא הוה בי רב חסדא, ורב חסדא בי רב הונא, ופשטוה מהא:											◊	ג.
ואמאי? הא קאמר בלבי אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												◊	ג.
ודלמא שאני התם, דלמיפטר נפשיה מקרבן קאתי												◊	ג.
הוה ליה למימר מזיד הוה.												◊	ג.
לא עביד איניש דמשוי נפשיה רשיעא												◊	ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הוה ליה לומר נזכרתי											◇	1.
נזכר בעל הבית ולא נזכר שליח - שליח מעל.	דתניא:										◇	1.
ההוא גברא דזבנינהו לניכסיה אדעתא למיסק לארעא דישראל, סליק ולא איתדר ליה											◇	1.
כל דסליק אדעתא למידר הוא, והא לא איתדר ליה.	רבא:										◇	1.
אדעתא למיסק, והא סליק ליה.	איכא דאמרי:										◇	1.
ההוא גברא דזבנינהו לניכסיה אדעתא למיסק לארץ ישראל, לסוף לא סליק											◇	1.
אי בעי סליק.	רב אשי:										◇	1.
אי בעי לא סליק.	איכא דאמרי:										◇	1.
מאי בינייהו?											◇	1.
איכא בינייהו, דאיתליד אונסא באורחא.											◇	1.
האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני, והלך וקדשה במקום אחר - אינה מקודשת											■	1.
הרי היא במקום פלוני, וקדשה במקום אחר - הרי זו מקודשת.											■	1.
ותנן נמי גבי גיטין:											■	1.
האומר תנו גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - פסול	[תנן]										◇	1.
הרי היא במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - כשר.											◇	1.
וצריכא דאי אשמעינן גבי קידושין, במקום דלקורבה קאתי, בהאי אתרא רחמו לי ולא ממלי מילי עלוי, בהאי אתרא סנו לי ממלי מילי עלוי, אבל גבי גיטין דלרחוקה קאתי - אימר לא איכפת ליה ואי אשמעינן גבי גירושין, בהאי אתרא ניהא ליה דניבזי, בהאי אתרא לא ניהא ליה, אבל גבי קידושין - אימא לא איכפת ליה, צריכא.											◇	1.
המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת											■	1.
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה.											■	1.
על מנת שאין עליה מומין, ונמצאו בה מומין - אינה מקודשת											■	1.
כנסה סתם, ונמצאו בה מומין - תצא שלא בכתובה											■	1.
כל המומין הפוסלין בכהנים פוסלין בנשים.											■	1.
ותנן נמי גבי כתובות כי האי גוונא											◇	1.
הכא קידושין איצטריכא ליה - תנא כתובות אטו קידושין, התם כתובות איצטריכא ליה - תנא קידושין אטו כתובות.											◇	1.
המקדש שתי נשים בשוה פרוטה, או אשה אחת בפחות משה פרוטה, אף על פי ששלח סבלונות לאחר מכאן - אינה מקודשת, שמחמת קידושין הראשונים שלה.											■	1.
וכן קטן שקידש.											◇	1.
וצריכא דאי אשמעינן שוה פרוטה, אידי דקא נפיק ממונא מיניה טעי, אבל פחות משה פרוטה, אימא: יודע שאין קידושין תופסין בפחות משה פרוטה, וכי קא משדר סבלונות - אדעתא דקידושין קא משדר ואי אשמעינן הני תרתי, משום דבין פרוטה לפחות משה פרוטה לא קים להו לאינשי, אבל קטן שקידש - הכל יודעין שאין קידושי קטן כלום, אימא: כי קא משדר סבלונות - אדעתא דקידושי קא משדר, קא משמע לן.											◇	1.
חוששין לסבלונות	איתמר, רב הונא:										◇	1.
חוששין לסבלונות.	וכן אמר רבה:										◇	1.
ומותבינן אשמעתין:	רבה:										◇	1.
אף על פי ששלח סבלונות לאחר מכאן - אינה מקודשת	[תנן]										◇	1.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם כדקתני טעמא, שמחמת קידושין הראשונים שלה.	אמר ליה אביי:											◇	ב.
מנא אמינא לה? כדקתני טעמא, שמחמת קידושין הראשונים שלה, הכא הוא דטעי, הא בעלמא הוו קידושין.	איכא דאמרי, אמר רבה:											◇	ב.
ואביי?											⚡		ב.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בעלמא דלא נחית לתורת קידושין כלל, אלא אפילו הכא דנחית לתורת קידושין - אימא הוו קידושין, קא משמע לן.	[אביי]											◇	ב.
מאי הוי עלה?											^		ב.
באתרא דמקדשי והדר מסבלי - חיישין, מסבלי והדר מקדשי - לא חיישין.	רב פפא:											◇	ב.
מקדשי והדר מסבלי, פשיטא											⚡		ב.
לא צריכא, דרובא מקדשי והדר מסבלי, ומיעוטא מסבלי והדר מקדשי, מהו דתימא ניהוש למיעוטא, קא משמע לן.												◇	ב.
הוחזק שטר כתובה בשוק, מהו?	בעא מיניה רב אחא בר רב הונא מרבא:											◇	ב.
וכי מפני שמחזיק שטר כתובה בשוק, נחזיק בה כאשת איש?	אמר ליה: [רבא]											⚡	ב.
מאי הוי עלה?												^	ב.
באתרא דמקדשי והדר כתבי כתובה - חיישין, כתבי והדר מקדשי - לא חיישין.	רב אשי:											◇	ב.
מקדשי והדר כתבי, פשיטא												⚡	ב.
לא צריכא דלא שכיח ספרא, מהו דתימא ספרא הוא דאתרמי, קא משמע לן.												◇	ב.
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקודשות.												■	ב.
ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים, ושלחן היתה ושל שביעית היתה, ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו, וקיבלה אחת מהן ע"י כולן, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.												◇	ב.
מנהני מילי?												^	ג.
דאמר קרא: (ויקרא יח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור, התורה אמרה: בשעה שנעשו צרות זו לזו, לא יהא לו ליקוחים אפי' באחת מהם.	רמי בר חמא:											◇	ב.
אי הכי, היינו דכתיב: (ויקרא יח) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם, אי קידושין לא תפסי בה, כרת מי מחייב?	אמר ליה רבא:											◇	ב.
קרא - בזה אחר זה, ומתניתין כדרבה	אלא אמר רבא:											◇	ב.
כל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבת אחת אינו.	דאמר רבה:											◇	ב.
כל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבת אחת אינו.	גופא, אמר רבה:											■	ב.
המרבה במעשר, פירותיו מתוקנים ומעשרות מקולקלין	איתיביה אביי:											◇	ב.א.
ואמאי? נימא: כל שאינו בזה אחר זה, אפי' בבת אחת אינו												⚡	ב.א.
שאני מעשר, דאיתיה להצאים, דאי אמר תתקדש פלגא דחיטתא - קדשה.	אמר ליה: [רבה]											◇	ב.א.
והרי מעשר בהמה, דליכא להצאין וליכא בזה אחר זה												◇	ב.א.
יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי, עשירי ואחד עשר מעורבים זה בזה	ואמר רבא:											◇	ב.א.
שאני מעשר בהמה, דאיתיה בטעות												◇	ב.א.
קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי - שלשתן מקודשין.	דתנן:											◇	ב.א.
הרי תודה, דליתא בטעות וליתא נמי בזה אחר זה												◇	ב.א.
תודה שנשחטה על שמונים חלות, חזקיה אמר: קדשי לה ארבעים מתוך שמונים	ואיתמר: [חזקיה]											◇	ב.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קדשי לה ארבעים מתוך שמונים	ר' יוחנן									◊		נא.
הכל מודים, כל היכא דאמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים - קדשי, לא יקדשו ארבעים אלא אם כן קדשי שמונים - לא קדשי, לא נחלקו - אלא בסתם	לאו איתמר עלה, אמר ר' יהושע בן לוי:										◊	נא.
לאחריות קא מיכוון	מר סבר: [חזקיה]											נא.
לקרבן גדול קא מיכוון.	ומר סבר: [ר' יוחנן]											נא.
ורבא, למה ליה לשנויי כרבה? תיפוק ליה, קידושין שאין מסורין לביאה נינהו											◊	נא.
לדבריו דרמי בר חמא קאמר.											◊	נא.